

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyň: **a) L. H., b) nezl. A. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2013, č. j. OAM-203/ZA-ZA08-ZA08-2013, v řízení o kasačních stížnostech žalobkyň a) a b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 7. 2014, č. j. 1 Az 16/2013 – 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **s e o d m í t a j í**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 9. 2013, č. j. OAM-203/ZA-ZA08-ZA08-2013, shledal žádost žalobkyň o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil. Proti tomuto rozhodnutí podaly žalobkyně správní žalobu, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podaly žalobkyně a) i b) (dále též „stěžovatelky“) včasnou kasační stížnost a současně požádaly o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení před Nejvyšším správním soudem.

[3] Nejvyšší správní soud nemohl o kasačních stížnostech věcně jednat a odmítl je pro nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn.

[4] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Usnesením ze dne 10. 10. 2014, č. j. 1 Azs 109/2014 – 22, Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatelek na ustanovení zástupce, neboť stěžovatelky ani přes výzvu soudu nedoložily své osobní a majetkové poměry ve své úplnosti, a nebyly tak splněny podmínky pro ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s.

[6] Současně soud uvedeným usnesením stěžovatelky vyzval, aby splnily podmínku stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s., a to buďto doložením plné moci udělené stěžovatelkami advokátovi nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatelek. K tomu soud stěžovatelkám určil přiměřenou lhůtu v trvání deseti dnů a současně je poučil, že nehoví-li této výzvě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Předmětné usnesení nabylo právní moci 23. 10. 2014; soudem stanovená lhůta k odstranění nedostatku podmínky řízení uplynula dne 3. 11. 2014. Stěžovatelky však do současné doby na výzvu soudu nereagovaly.

[7] Nepředložení plné moci udělené stěžovatelkami advokátovi, resp. dokladu o jejich vysokoškolském právnickém vzdělání, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, za použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. listopadu 2014

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu